स्कन्नं

यहविशेष:। (यया,---

"स्कन्दो विधाखो मेवाखाः खग्रहः पित्र-संचितः।

मक्तिः पुतना भीतपृतना दृष्टिपुतना ॥ सुखमण्डलिका तहद्रेवती गुष्करेवती। तेवां ग्रहीयातां रूपं प्रततं रोदनं ज्वरः॥ सामान्यं रूपमुचासजुभाभ्य चिपदौनताः। फोनस्रावोईहरोष्ठदन्तदंशप्रजागराः॥ रोदनं कुजनं स्तन्यविद्वेषस्य दवैक्षतम्। नखैरकसात् परितः स्वधात्रः इविसेखनम् १ तव कनयनसावी भिरो विचिपते सुद्रः। इतैकपत्तः स्तव्याङ्गः सखेदो नतकस्यरः॥ दन्तकादी स्तनहें वी तस्तन रोदिति विस्तरः वक्रवक्को वसेकाजां स्थासूर्वं निरोचते॥ वसास्मग्निक्दिको बदम्ष्रियक्तिक्यः। चलितेकाचिगगडभः संरक्षो भवलोचनः॥ स्कन्टार्त्तस्तेन वैकर्ल्यं मर्णं वा भवेद्रभ्वम ॥" इत्यत्तरस्थाने हतीयेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ॥) तस्य चिकित्सा बालग्रहमञ्दे द्रष्टव्या ॥ रकन्दनं, क्रो, (स्कन्द + खुट्।) रेचनम् 1 इति त्रिकाण्डमेषः॥ (यया, सुत्रुते। १। १४। "'चत्रव्विधं यदेत्रि इधिरस्य निवारणम्। सन्धानं स्क्रन्ट् नश्चेव पाचनं दहनन्तथा ॥") गमनम्। शोषणम् । इति स्कन्दधालर्थ-

दर्भगत ॥ स्कन्दपष्ठी स्त्री, (स्कन्दप्रिया पष्ठी।) चैत-मासीयगुक्कषष्ठी। तत्रमाणादि षष्ठीग्रञ्दे दृष्ट्यम् ॥ यन्यच ।

"ग्रमावस्त्रासमुत्पन्नः स्कन्दः पूर्वे दुतामनात् । ततः षष्ठान्तु गुक्कायां मासे तु चैवनामनि । सैनापत्वेऽभिषिक्षस्त देवानां ब्रह्मणा खयम्॥ इति संवत्सरकीमदीभृतव्रद्धापराण्वचनम्॥ स्कन्टांगकः, पुं, (स्कन्टस्य यंग इव यंगी यत। शिववीर्व्यक्रिवत्वात । ततः कन ।) पारदः। दति राजनिर्घण्टः॥

स्कराः[स]क्रीः(स्वन्दते इति। स्कन्द + "स्कन्देख क्रिका २। इति हारावली ॥ खाङ्गे।" जला॰ ४। २०६। इति असुन धयान्तादेश: ।) चंस: । प्रकाण्ड: । यथा, "स्कन्धः सान्तं नपु सक्सिति कंचित्।" इत्यसर टीकायां भरतः ॥ (यथा, ऋखंदे । १।३२।५ । "स्कन्धांसीय कुलिश्रेनाविष्टकणा॥")

स्कराः, प्रं, (स्कन्धतेऽसी इति । स्कन्द + घज्। प्रयोदरादित्वात् साधु: । स्कन्द + प्रसुन् । धवा-नादंगः। सर्वे सान्ता घटनाय इति न्यायात् भाषा ॥ तत्त्वर्यायः । भूजधिरः २ घंसः ३। इत्यमरः। २।६। ७८॥ स्कर्भः ४। पति स्कर्भदेशः,पुं (स्कर्भस्य देशः।) मजस्य स्कर्भः। स्कन्नं, व्रि, (स्कन्द + न्नः।) च तम्। इत्यमरः। ग्रब्दरब्रावनी ॥ दी:शिखरम् ५ । इति राज निर्धेगरः ॥ (यथा, भागवते । ४ । २८ । ३३ । "यया डि पुरुषी भारं शिरमा गुरुभहुडन। तं प्कर्मन स बाधत्तं तथा सव्याः प्रतिक्रियाः॥")

इति मञ्दरसावसी ॥ दच्छः ४। इति चटा-धरः ॥ (यथा, रघः । ४। ५०।

"खर्जारीस्कन्धनदानां मदोहारसुगन्धिषु। कटेव करियां पेतुः पुत्रागिभ्यः शिकीसुखाः॥") स्कन्धसङ्गकः, पुं, (स्कन्धेन सङ्ग दव। कन्।) कृपति: । सम्पराय: । समृद: । काय: । (यथा,

महाभारते। १२। १५। २६।

"सुद्धायोनीनि भूतानि तर्कग्रस्थानि कानिचित् वटहृद्धः। इति राजनिर्धग्रः॥ पद्मणोऽपि निपातेन येषां स्वात् स्वन्थपर्ययः॥"स्वन्धवाष्टः, पुं, (स्वन्धे न वाष्ट्रवतीति । वष्ट + भटादि: । इन्होभेद: । इति मेदिनो ॥ विचा-नादिपञ्च। (यथा, शिशुपालवर्षे। २। २८।

'सर्वकार्ध्यशरीरेषु स्त्राष्ट्रस्तन्धपत्रकम्। सीवतानामिवालान्यो नास्ति मन्त्रो मही-स्ताम् ॥" "क्षवेदनाविज्ञानसंज्ञासंस्काराः पञ्च स्कन्धाः

तच विषयप्रपञ्जो रूपस्कन्धः। तज्जानप्रपञ्जो वेदनास्कन्धः। पालयविज्ञानसन्तानो विज्ञान स्कन्धः। नामप्रपञ्चः संज्ञास्कन्धः। वासना-प्रपञ्चः संस्कारस्कन्धः । एवं पञ्चधा परिवर्त्त-मानी ज्ञानसन्तान एवात्मा इति बीहा:।" इति तहीकायां सिक्तनायः ॥) व्युष्तः । इति हिसचन्द्रः॥ (यथा, रहु: 181३०। "प्रतापीऽये ततः शब्दः परागस्तदनन्तरम्।

पत्याः। प्रति शब्दरक्षावसी॥ (यथा सहा-भारते। ३।२३०। ५५ "तथाब्रवीत सहासेनं सहादेवी हहदचः ।

सप्तमं माइतस्कर्यं रच नित्यमतन्द्रितः ॥") ग्रन्थपरिच्छेट:। यथा--

श्रीपार्व्यत्यवाच । स्कर्य द्वांदशभिः प्रीक्तं श्रीसद्वागवतं प्रभी।

ग्रकस्तच्छावयामास महाराजं परीचितम ॥" इति पाची पातालखकी ०१ पध्याय:॥ स्कर्भचापः, पुं, (स्कर्भे चाप इव।) वंशादि-

निर्मातशिकाधानम् । तत्पर्यायः । विष-

स्कन्धजः, पं, (स्कन्धात् जायते इति । जन + डः।) श्रवकादिः । यथा, हमचन्द्रे ।

मुद्राह्मितहेमचन्द्रे बन्दन इति पाठ: ॥ (वट: षस्य पर्यायो यया,-"वटो रक्तपनः युक्ती न्यग्रीधः स्कन्धजी भ्रवः।

चीरी वंश्ववणावासी बहुपादी वनव्यति: ॥" दति भावप्रकाशस्य पूर्वेखण्डे प्रथमे भागे॥) श्वकाराम्ती वा।) श्ववधवविश्रेषः। कांध्र इति स्कन्धतकः, प्रं, (स्कन्धप्रधानस्तकः।) नार्किल-हच:। इति राजनिर्घेग्टः॥

> यत्र इस्तिपक उपविश्वति । तत्पर्यायः । पास-नम् २। इत्यमरः ॥ स्कन्धमावम् । यथाः,--"विपुरारि: स्कन्धदेशे कार्छ कामाङ्गनाशनः॥"

इति स्तुभरतसंवादे साहिष्यस्वयचम् ॥ । ग्रव्कम् । गतम् । इति स्कन्दधात्वर्धदर्धनात् ॥

नदौतटम । पिछतः । इति केचित् । बालकस्य तरोर्भूनादिगासापर्यन्तम् । गुँदौ इतिभाषा स्क्रस्थकस्य (स्क्रस्थ कसमस्य ।)नारिकेसहर्यः। तत्पर्यायः । प्रकाण्डः २ । इत्यमरः॥ काण्डम् । इति राजनिर्धण्टः ॥ उड्म्बरष्ठचः । इति ग्रब्द-चन्द्रिका॥

स्कन्धवन्दना, स्त्री, (स्कन्धे वन्दनमिवास्ता: ।) मधरिका। इति शब्दचन्द्रिका॥

बाक्यची। इति हेसचन्द्रः॥ क्राभक्षः पं (स्क्रमात् रोहतीति । इह + कः।)

णिच + प्रच ।) शक्टादिवाइक्ट्रम् । यथा,

"स्कन्धवाइस्त् ग्रङ्ग गृङ्गो गीरचध्त्तिंतः।" इति हारावली ॥

क्तन्धवाहंकः, पुं. (स्कन्धेन वहतीति। वह+ ख्वल ।) शकटादिवाइकवृष: तत्पर्याय:। स्कत्थिकः २। इति हेम्प्नन्दः ॥ स्वन्धेन वहन-कर्न रि. वि॥

स्तर्भशाखा, स्त्री, (स्तर्भस्य शाखा।) व्रचस्य मख्यशाखा । तत्पर्यायः। शाला२ । इत्यमरः। २ । ४ । ११ ॥ (यदा, भागवते । ८।५ । ४८ । "यया हि स्तन्धशाखानां तरोम्बावसेचनम्। पवसाराधनं विष्णीः सर्वेषासात्मनय हि ॥") स्कर्भगृङ्गः, पं, (स्कन्धपर्यन्तं गृङ्गमस्य।) महिष:। इति केचित्॥

ययी पबाद्रवादीति चतुस्कर्भव सा चमू:॥") स्कन्धा, स्त्री, शास्ता। सता। इति केचित् ॥ स्क्रमामिः,पुं,(स्क्रमस्य काण्डस्य पमिनिरवः) स्रहत्ताष्टाग्निः। इति चिकाग्ङशेषः॥

स्कन्धानलः, पुं (स्कन्धस्य काण्डस्य घनल इव।) ब्रह्ताष्टाब्दिः। तत्पर्यायः। स्युनकाष्ट्रधक् २। इति जटाधरः ॥

स्क्रसावारः,पुं,(स्क्रसेनसैन्यसमूहेन व्यूहेन नृप तिना वा शाबियते इति । शा + ह + घञ् ।) सैन्यस्थिति:। (यथा, रामायवे ।६।४२।२२। "एतस्मिनन्तरे चक्र: स्कन्धावारनिवेशनम् ॥") राजधानी । इति ईमचन्द्रः ॥ (यथा, महा-भारते। १११८५।६।

"ते त दृष्टा परं तच स्कन्धावारच पास्त्रवाः। क्रभकारस्य प्रासायां निवासं चित्ररे तदा ॥")

कटकः । इति भूरिप्रयोगः ॥ "पर्वयोग्य इच्चाव्या स्कन्धजाः यसकीमुखाः॥" स्कन्धिकः.पुं.(स्कन्धेन वस्तीति। स्कन्ध + ठक्।) स्कन्धवाष्ट्रकष्ट्रषः । इति हेमचन्द्रः ॥

स्कन्धी, [न] पुं, (स्कन्धीऽस्वास्तीति। इनिः। हतः। इति रत्नमाला॥ स्तन्धयुक्ते, वि॥ (काण्डविशिष्टे, च सि। यथा, सहाभारते। 23 1 248 1 4 1

''हिमवन्तं समासादा महानासीदनस्रतिः। वर्षपूगाभिसंदृदः ग्राखी स्कन्धी पलाग्रवान्॥") ३ । १।१०४ ॥ (यथा, सहाभारते ।१।६३।४८। स्क्रबमालच तह तो वचयवे च भूमिपः। प्रतिजयाइ सिच्या मे न पतेंद्रीत इत्यत ॥")